

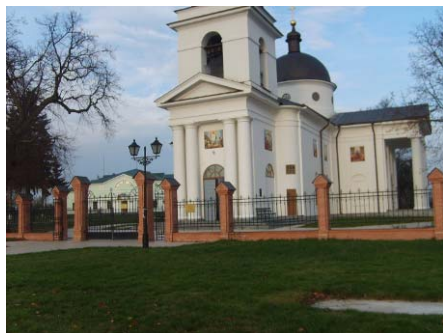

Хто у всесвіті найкращий твір – не ми?
В очах у розуму зіниця й зір – не ми?
Це коло всесвіту скидається на перстень,
А камінь, що горить ясніш од зір – це ми.

Омар Хайям.

Журнал Куликівської школи #16 2009 р.

З новим навчальним роком!

Привіт! Вітаю всіх читачів нашого журналу з початком нового навчального року. Успіхів Вам у навчанні, міцного здоров'я, взаєморозуміння. Я, як редактор журналу "Ми", сподіваюсь на співпрацю, активну участь у створенні журналу. Адже кожна нова думка, цікава ідея заслуговують на увагу. Кожна особистість – це талант, і розкрити здібність кожного допоможемо «Ми». Сподіваюся, що в цьому році «Ми» будемо ще цікавішими та змістовнішими. У нас усе вийде, я впевнена на всі 100%.

Отож, бажаю успіхів!

Юлія Білановська

16-й номер журналу робили

учні 5-11 класів – члени студії
журналістів-аматорів під керівництвом
учителів

Л. А. Грінченко,
Г. В. Карпенко,
Н. С. Мудрицької

Дизайн титуль-
ної сторінки
Комп'ютерний
набір:

О.С. Зеленський

учні 7-11 класів

Верстка,
дизайн
Фоторепортажі

О. С. Зеленський,
Н. В. Литвякова.

О. С. Зеленський

Редактор

Юлія Білановська,
8-Б клас

У номері

Людина, що творить добро.	2
Ми вдячні за допомогу.	2
Премії від І.І.Куровського.	3
КВК між «Козаками» та «Вояками».	5
Поради випускникам.	6
У світі цікавого.	11
Куликівко моя! (Красзнавчі матеріали).	12
До 40-річчя турклубу «Вогнище».	14
Звернення випускників 19- 55-го року.	15
До 200-річчя від дня наро- дження М.В.Гоголя. Подо- рож, яка зіграла душу.	18
Увага! Конкурс!	19
Зимові поетичні сторінки.	20
СНІД – чума 21 століття.	22
Без тютюну жити краще.	24
Усміхнись!	25
Новорічні вітання, сюрпри- зи, цікавинки.	26

Актуальне інтерв'ю із заступником директора школи Олександром Зеленським

1. Що нового чекає на нас в цьому навчальному році?

1. На мою думку, нове, перш за все, чекає наших 9-ти та 11-класників. Дев'ятикласників чекає державна підсумкова атестація. До того ж, необхідно буде вибрати майбутній профіль навчання чи інший навчальний заклад. Наша школа може запропонувати такі профілі: біолого – фізичний, української філології, іноземної філології, інформаційно – технологічний. Учні 11-их класів чекає ДПА з української мови й літератури (переказ) в 11-А – історія України, в 11-Б – математика. До того ж, ще 2 предмети на вибір. З 14 червня почнеться ЗНО, яке є обов'язковим із двох предметів для всіх учнів, що бажають продовжувати навчання в вищих навчальних закладах України. Новим у 2010 буде те, що ЗНО складатиметься учнями, яких було вже випущено зі школи, і результати не впливатимуть на оцінки в атестаті.

2. Хто і в яких класах викладає нові предмети?

2. Для дев'ятикласників рік, як звичайно, почався відсутністю підручників та новим предметом – художньою культурою. Цей предмет закінчує цикл естетичних предметів, таких, як образотворче та музичне мистецтво. Курс «Художня культура» покликаний розв'язувати такі головні завдання:

- збагачення емоційно – естетичного досвіду учнів, формування культури почуттів;
- опанування учнями художньо – практичними вміннями та навичками, формування комплексу художніх компетентностей;
- розуміння учнями зв'язків мистецтва з природним, соціальним і культурним середовищем життєдіяльності людини, усвідомлення власної причетності до художніх традицій свого народу;
- виховання культури міжнаціонального спілкування через вивчення художніх традицій народів різних

країн.

Викладає предмет учитель музики Халімон О.А.

До того ж, на прохання батьків у 9-А, 9-В, 10 та 11-Б класах за рахунок варіативної складової

навчального плану викладається креслення, знання та навички з якого стануть у пригоді учням, які після школи продовжать навчання у технічних навчальних закладах.

Ще новиною для нашої школи є введення інформаційно – технологічного профілю в 10-му класі. Учні цього класу поглиблено вивчатимуть інформатику за рахунок годин технологічного циклу.

3. Які ваші плани на цей рік?

3. Цього року в нашій школі почалась робота секції Малої Академії Наук України, два учні школи працюють над науковими роботами, та захищатимуть честь школи й району в лютому – березні 2010 року. Якщо експеримент буде вдалим, то з наступного навчального року на базі школи створимо наукове товариство, яке об'єднає обдарованих дітей, що прагнуть проводити наукові дослідження, займатися науковою діяльністю.

У минулому році в нашій школі проводився експеримент по запровадженню курсу «Прикладна інформатика», де учні 2 та 4 класів вивчали англійську мову та комп'ютерну грамоту. З цього року експеримент продовжиться, кількість учнів, які вивчатимуть цей предмет, збільшиться.

У лютому 2010 наша школа атестуватиметься, а отже, рік видасться складним і відповідальним.

4. Чи буде хореографічний клас?

4. У 5-му кабінеті влітку працівниками школи обладнано хореографіч-

ний клас. Щопонеділка та щоп'ятниці з 14:30 проводитимуться заняття викладчем хореографії з учнями нашої школи.

1 вересня – День знань

Оцінка знань

Знання учнів почали оцінювати балами в єзуїтських школах у XVI – XVII століттях, замінивши прийняті в ті часи тілесні покарання на заохочення. Перша трибальна шкала оцінок виникла в Німеччині.

Сьогодні у середній освіті Німеччини використовуються 6 – бальна система оцінювання, проте й зараз “1” означає “відмінно”.

В Україні з 2000 року введено дванадцятибальну шкалу оцінки знань. У Молдові, Білорусі, Грузії й Латвії діє 10 – бальна, у Франції використовується 20 – бальна, в Японії – 100 – бальна система. У США прийнята буквена система оцінок (від найкращої А до найгіршої F), а також рейтингова система.

Посміхнись!

Записи в шкільних щоденниках

Шановні батьки! Підстрижіть свою дитину. Хочеться подивитися їй в очі.

Пив пиво прямо на уроці біології з муляжем ляща!

Зовсім не знає Пушкіна! Шановні батьки, прошу познайомити!

Шановні батьки! Прийдіть, будь ласка, до школи тверезими.

Заглядав в очі дівчаткам.

Приніс в школу горілку, зірвав педраду.

Відбирає гроші в учнів старших класів і роздає учням молодших класів.

Догрався на уроці фізкультури зі штангою. Терміново зайдіть до фізкультурника в лікарню.

Перетворив похід на цирк і балаган!

Жив своїм життям на уроці біології.

У школі вчитель говорить учням:

- Хто з вас вважає себе дурнем? Вста-
ньте.

Після тривалої паузи піднімається
один учень.

Учитель:

- Так ти вважаєш себе дурнем?

- Ну, не зовсім, але якось незручно, що
ви стоїте один.

Перше вересня, перший клас. Вчите-
лька говорить:

- Діти, ви прийшли до школи. Тут
треба сидіти тихо, а якщо щось хоче-
те запитати, підніміть руку.

Вовочка тягне руку.

- Ти щось хочеш запитати, Вовоч-
ко?

Прийняли нас як рідних

Юна журналістка Супрун Вікторія спілкувалася з учнями 10 класу. Адже 10 -класники прибули до Куликівської ЗОШ із Жуківки та Хибалівки.

Вікторія. Як Вас прийняли в нашій школі?

Учні. Нас прийняли дуже добре. Обділеними ми себе не відчуваємо. Навіть друзів уже знайшли. Дехто може обізвати, але ми на те не зважаємо, адже то менші учні, які ще не все розуміють.

Вікторія. А як із навчанням, чи можете зробити вже деякі висновки?

Учні. Навчання, можна сказати, покращилось. Це завдяки вчителям, які гарно нас навчають. Нам дуже подобаються вчителі: Зеленський О.С., Долиненко В.А., Корнійчик Л.М., Мудрицька Н.С., Давиденко М.Г., Чечевиця В.І., Чміль О.Л. та інші.

А ще нам подобається класна кімната. Але в рідному селі в кабінеті було більше стендів із різною цікавою інформацією.

Краса і велич Чернігівщини

Наша літня практика розпочалася з того, що ми вирушили на екскурсію до Чернігова.

Чернігів - не лише місто тринадцяти століть, із його давньою історією, місто «откуда есть пошла земля Русская», але й місто з видатними пам'ятками архітектури.

Багато є на землі великих і славетних міст. Древній Чернігів не схожий на жодне з них. Він має своє обличчя, свою вдачу, свій характер. Якщо нас запитують, з яким містом можна порівняти Чернігів, ми відповідаємо, що Чернігів неповторний! Коли на світанку приїжджаєш до міста з боку Києва, крізь ранковий туман постає у всій своїй красі Катерининська церква.

Тут же, над тихоплинною Десною, височіє і знаменитий чернігівський Вал. Він, як незмінний вартовий, як символ звияти й героїзму, довгі роки охороняє місто.

Чернігівський Вал!.. Про нього можна писати поеми, творити живописні полотна, складати пісні. Чернігів не можна уявити без Валу, як Київ без Печерської лаври, Москву без Кремля, Афін

без Акрополя. Годинами можна стояти на краю Валу, споглядаючи манливу синь Десни. Тут же мовчазно вишукувалися Чавунні гармати епохи Петра, які в давні часи захищали місто. Мовчазно височать білокам'яні

собори, милуючи зір, виблискують золоті куполи, а коли настає недільний полудень, лине над землею мелодія дзвонів. Вражає, якими вмільми були наші предки! Простота і велич! Міцність і вишуканість!

Поруч із Спаським підноситься вгору й Борисоглібський собор, відновлений за проектом українського архітектора М. В. Холостенка. Високі стіни прикрашені напівколами із різьбленими капітелями з білого каменю. Фантастичні звірі, оточені орнаментом, - елементи давньослов'янської міфології.

Майже на кожному кроці у Чернігові - пам'ятки давнини. Наче

з-під землі виростає білосніжний Успенський собор Селецького монастиря. Він виглядає суворо, велично. Темніють у стінах вікна-бійниці, восьмигранна дзвіниця підпирає небо. У кого багата уява, той неодмінно почує подих тих великих днів, що цей веселий передзвін і тупіт коней сповіщає люд про повернення з бойового

походу княжої дружини.

Усіх приваблюють Антонієві печери. Я певна, що навіть марктовенівський Том Соєр зі своїм другом Геком, пристрасні шукачі пригод, позаздрили б нам.

Чернігів – дивовижне місто! Окрім своєї архітектурної краси, воно прославилось своїми письменниками, художниками. Та і як могло бути інакше? Коли живеш, оточений такою красою, то

мимоволі починаєш творити прекрасне, щоб донести частинку цього чудового краю до кожної людини!

10 червня ми здійснили екскурсію у Тростянець та Качанівку.

У Качанівці ми дізналися про історію садиби та власників маєтку, про те, які перебудови здійснювались на цій території. Ми почули багато захоплюючих легенд про людей, котрі тут мешкали. Нам випав шанс поспілкуватися з нащадками власника маєтку

В.В. Тарновського. Ці люди кожного року приїжджають сюди з-за кордону та з різних куточків України. Вони охоче розповідали нам про себе та маєток. Хоча на даний час триває відновлення садиби, але це не завадило насолодитись архітектурою та садово – парковим мистецтвом.

Після Качанівки ми вирушили до Тростянця в дендропарк. Гід розповів нам про історію створення дендропарку, його власника. Ми мандрували стежинками дендропарку, дивились на дерева-екзоти, загадували бажання та милувались красою дендропарку – лебедями.

Хочу подякувати організаторів екскурсій І.В. Плєсі; керівникам Л.В. Пилипенко та Т.П. Корж; водію О.А. Борщану. Екскурсія для нас всіх була захоплюючою, змістовною та цікавою. Дякуємо всім!

Близнюк Аліна

Незабутні враження!!!

Було дуже сонячно, спекотно. Сама природа зустріла нас голубим небом, яскравим сонцем, розкішними літніми квітами. Все ожило, гостинно запрошувало нас відвідати райський куточок Чернігівщини – Качанівку.

Велетні- дерева дивилися на нас своїми величезними очима, хвилі голубого озера тихенько торкалися берега, так і хотілося покупатися, похлюпатися в теплій водичці. Ми милувалися, насолоджувалися, раділи й просто були щасливі, бо наші душі поєдналися із самою Матінкою Природою.

Маєток Тарновських, схожий на казковий палац своєю вишуканістю, манірністю.

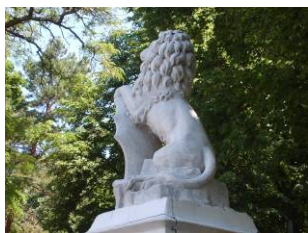
Григорій Тарновський подарував маєток своєму племіннику – Василю. Василь Тарновський – громадський діяч, меценат, людина, яка творила добро для інших.

Саме тут відпочивали такі видатні українці, як: Т.Г. Шевченко, М.В. Гоголь. Вони були зачаровані мальовничою красою природи, дивовижними озерами, велетніми-деревами. Усе це надихало на нові літературні шедеври.

Ми перенеслися у ХІХ ст. й уявили себе запрошеними гостями на розкішному балу. Диво! Як тут гарно, затишно, а втім, у Вас є можливість усе це побачити...

Лине час... А думки наші все линуть туди, до Качанівки. Адже неможливо забути таку красу... Так і хочеться ще раз відвідати, побувати, відчутти гармонію природи неземної краси!

Учень 5-А класу Максим Пlesa

Казковий відпочинок

У серпанку літа мені випала нагода поїхати до санаторію в Євпаторії. Яскраве сонце, тепле море, красива природа – що може бути краще? У нас була екскурсія в акваріум, де знаходиться велика кількість риб: золоті рибки, піранії... Захоплюючою була й екскурсія по морю на теплоході: скрізь тільки море, блакитне небо, чайки й берег Криму. Яка краса! Весело було й просто прогулятися по набережній. Різні конкурси, які проводили вихователі, здружили всі загони. Тому навіть не хотілося їхати додому, прощатися з новими друзями. Але відпочинок підходить до кінця, а на порозі вже новий навчальний рік.

Кузуб Надія, 8 – Б клас

Країна, де народжується казка

П

Артек – це країна, де народжується казка, збуваються мрії, де не соромно заплакати й не страшно впасти, а до зіроч, здається, подати рукою.

Артек – це маленьке королівство, до складу якого входить 9 таборів: Морський, Янтарний, Криштальний, Лазурний, Річковий, Польовий, Лісний, Озерний та Кипарисовий. Особисто мені випала честь відпочивати в одному з найкращих таборів – Криштальному. “Покровителем” цього табору вважається сам Ю. Гагарін, який у свій час проводив тут багато днів.

Я ніколи не забуду свого першого дня в Артеку. Перевдягнувшись у артеківську форму, яка була абсолютно однаковою, як для хлопців, так і для дівчат, я відчула себе курчачком із інкубатора. Цікаво було спостерігати, як особи невизначеної статі бігали, метушилися, щось шукали по п’ятиповерховому корпусу Криштального. Та це ще не все! Найцікавішою пригодою за перший день моєї перебування стало те, що я переплутала кімнати, випадково поселившись у якусь ліву. І тоді, коли старша вожата робила перевірку й попросила всіх назвати свої призвища, я зрозуміла, що потрапила не у свою тарілку, на що вожата в жартівливій формі назвала мене полтергейстом.

І ось, нарешті, вона, моя 29 кімната з видом на море. Ніколи не забуду свого 25 – го загону, в якому було 26 чоловік із різних куточків України. Це були веселі, дотепні, цікаві люди, з якими було класно проводити час. Усі вони закарбувались у моїй пам’яті. Та найбільше запам’ятались мої співмешканки – сестри Таня та Оля з Хмельницького. У них був свій клан “Хмельярок”. Щоб пройти до нього, треба було пройти цілий ритуал, а саме: розкидати всі свої речі по кімнаті, провести годину в душі, або в туалеті. А також пробігти по всіх кімнатах на поверсі з дурнуватими питаннями,

наприклад “де моя зубна пластина?” Ох і весело ж було! Кожного ранку нас пробуджував від сну “золотий голос Артеку” – дивоптаха альбатрос, у якого так хотілося зафутболити капцем, щоб поспати ще хоча б кілька хвилин. Кожного дня по 2 рази ми ходили до моря. У нашому таборі проводились безліч цікавих розваг, конкурсів, КВК, ігор, свят, а також спортивних змагань із футболу та артоболу. Протягом 5 – і зміни до Артеку завітало багато політиків: Ю. Тимошенко, Ю. Павленко, П. Симоненко, зроч, шоубізнесу: “SMS”, “Албі”, “Ньюзкул”, Гайтана, К. Бучинська. Тут відбулося дитяче Євробачення, переможцем якого став Андронік Алексаньян. Після першої половини дня усі артеківці з нетерпінням чекали абсолюту. Абсолют – так тут називають тиху годину. Як говорить легенда, на вершині Ведмідь – гори (головного символу Артеку) росте дерево з великим дуплом, над яким висить годинник, що вказує годину артеківського абсолюту. І тільки настає ця година, з дупла вилазить створіння з велетенськими бородами та вусами. Воно так і називається Абсолют. Отож блукає він Артеком і співає своїх пісень. Почути їх можна, тільки якщо міцно заснути. Багато є ще легенд у цьому місці, розказувати їх можна день і ніч. І взагалі не вистачить сторінок журналу, щоб написати про Артек.

Так непомітно пролетіли три тижні. І ось він останній день, останнє багаття, вуглинка з якого, кожен повезе до себе додому. Останнє загонове кодо. На очах причаїлася пекуча сльоза. Друг кладе тобі на плече руку й стає трохи тепліше. На вустах з’являється шира й водночас гірка посмішка...

Я завжди вважатиму себе частинкою Артеку, оскільки точно знаю: артеківське сьогодні – артеківське завжди!

Теорему доведено!

**Ю. Білановська,
9 – Б клас**

Незабутні Карпати

Одного прекрасного літнього дня я з групою туристів вирушив до мальовничих Карпат. Погода нам сприяла, адже за 10 днів нашого перебування в Карпатах лише 3 дні були дощовими. Будні туристів цікаві й захоплюючі навіть тоді, коли в дощ треба розпалити вогнище, зварити запашну юшку. А ввечері під зоряним небом линули туристські пісні, жарти, сміх.

Наш керівник Федоренко Ю.М. обрав найлегший маршрут. Мальовничі Карпати манили нас. І хоч ми й не подолали найвищу вершину Говерлу, а тільки милувалися нею з гори Смотрич, усі були горді з того, що побачили найвищі українські гори.

Крім того, я з друзями побачив мінеральні джерела в селі Кваси, плавав у солоному озері з лікувальними властивостями, побував на байкер – фестивалі в Яремчі.

Карпати – це не тільки гори, річки, прекрасна природа, а й безліч вражень, хороший настрій. Я щасливий, що мені поталанило побувати в цьому турпоході. Щиро раджу всім стати туристами. Це здорово!

Романовський Максим, 9-Б клас

Подорож до Німеччини

Серед простих і добрих людей

Уперше я побувала в цій країні Старої Європи минулого року на запрошення родини Кьонекке, які живуть у місті Хайлігенхаус. Герр Хартмут і фрау Бербель – учасники акції “Діти Чорнобіля”, яка є благодійною. У подружжя є власні діти, але вони вже дорослі.

Беруть дітей до себе чимало німецьких родин. Діти між собою спілкуються, наприклад, зустрічаються в басейні, під час різних екскурсій. Вражень у мене залишилося море. Ми каталися на конях, літали на літаку, відвідували різні атракціони, де можна пострибати на батуті, поспускатися з гірок, пограти в кеглі й на тенісному корті. А ще ми побували у великому зоопарку в м. Вуперталь, де зібрані звірі з усього світу, а також у старовинному замку Шлосс Бург, побудованому у 1185 році. Була екскурсія до мерії, а потім незабутні враження від свята міста. Тут розігрувалися різні лотереї, а виручені від них кошти використовуватимуться на поїздку до Німеччини українських дітей наступного року. Я знайшла собі нових друзів, а також зустріла старих, з якими я була тут минулого разу.

З німецькими друзями мені було спілкуватися легко, бо в школі вивчаю німецьку мову. Минулого року відчувала себе дещо скутою в незнайомій країні, а тепер усі стали для мене наче рідними. Теплі почуття німецького подружжя знайшли вираження в тому, що вони написали листа моїй мамі й збираються приїхати до Куликівки.

Німеччина – це країна дуже високих європейських стандартів. І водночас, німці – прості, чемні, веселі, доброзичливі люди, надзвичайно тепло ставляться до гостей. Нам треба багато ще чому в них учитися. Вражає порядок на вулицях. Ніхто не смітить, не накидає порожніх пляшок, не обмальовує стін і парканів. Усе сміття йде на переробку.

Три тижні пролетіли миттєво, не встигла я й за домівкою скучити. Головне – радість від спілкування. З'явилося багато нових друзів, і зараз вони пишуть, дзвонять...

*Враженнями ділилася
Вікторія Супрун, 9 – Б клас*

Пам'ятні канікули

Літні канікули я провела цікаво, їздила в чудове місто Євпаторію й відпочивала в санаторії «Здравница». Там я знайшла багато друзів, з якими спілкуюся й зараз, відвідала багато гарних і цікавих місць. Плавала на катері й милувалася краєвидами Криму. Дивилася, як за катером летіли чайки, ніби проводжаючи нас у далекий шлях. Найбільше з цієї подорожі мені сподобався захід сонця. Це такий чудовий пейзаж, коли сонце заходить за високі Кримські гори, а за катером плывуть зграї дельфінів. За час перебування в санаторії мені найбільше сподобалася екскурсія до дельфінарію. Дивлячись на дельфінів, у мене покращився настрій, з'явилося багато сил, мені ще більше хотілося бути в санаторії. Тож додому я привезла багато гарних спогадів, які залишилися зі мною назавжди.

*Митус Ірина,
9 – Б клас.*

Як ми врятували косуленя

Цьогорічний вересень приваблював красою й теплом, що було важко втриматись від екскурсії до осіннього лісу. Минулими вихідними (на християнське свято «Чудо») гуртківці спортивно – туристичного гуртка центру позашкільля разом із керівником Ю.М. Федоренком вирушили в похід вихідного дня до лісу. Погода стояла напрочуд сонячна.

Першу зупинку ми зробили біля хати лісника. Трохи відпочили, дехто пішов шукати гриби. Через деякий час ми кинулися на крик наших грибників Павла та Сашка й побачили велику яму, на дні якої знаходилося маленьке косуленя. Усі кинулися рятувати безпомічну тваринку. Дістали його, воно схопилося на тонкі ніжки й стрімко кинулося геть.

А ми вирушили далі, зупинившись на лісовій галявині. Тут готували надзвичайно смачний козацький куліш. Опісля грали в спортивні ігри. Додому повернулися веселі та бадьорі.

*Вадим Мойсеєнко, 7 – Б кл.,
учасник подорожі*

12 вересня – День фізичної культури й спорту

“**Ми**” щиро вітаємо всіх, хто любить спорт, а особливо тих спортсменів, які прославили нашу Куликівку своїми здобутками на всю Україну

Знай наших!

25 – 28 червня в м. Скадовську відбулися Всеукраїнські змагання з легкої атлетики під девізом «Хто ти, майбутній олімпієць?» серед учнів 1996 – 1997 рр. народження.

Куликівка виборола честь представляти Чернігівську область на Всеукраїнських змаганнях із легкої атлетики в м. Скадовську, вигравши обласний легкоатлетичний турнір.

У Скадовську ми змагалися з 20 областями й АР Крим. У результаті дводенних змагань наша команда виборола 2 місце в Україні. Обійшов нас тільки Донецьк. А після змагань ми залишилися відпочивати на морі, отримали заряд бадьорості на цілий рік.

*Учасник змагань
Тураш Сергій, 8 –Б клас*

“**Ми**” щиро вітаємо з перемогою команду Куликівської ЗОШ І – ІІІ ст.: Тураша Сергія, Ляховця Степана, Зубка Антона, Дзогу Софію, Бушко Надію, Єлісєєву Анастасію!

“**Ми**” пишаємося тренером команди, учителем фізкультури вищої категорії Бугаєм Віталієм Григоровичем і бажаємо нових здобутків і чемпіонських вершин. **ФОТО**

21 – 22 вересня 2009 року – 66 річниця визволення Чернігівщини від німецько – фашистських загарбників та День партизанської слави

Чернігівщина – древній край із багатими традиціями, що корінням сягають до глибини історії.

На світанку 22 червня 1941 року почалась Велика Вітчизняна війна. Населення Чернігівщини піднялось на захист своєї Вітчизни. У перші ж дні до діючої армії влилось біля 200 тисяч жителів нашої області. До 20 вересня 1941 року Чернігівська область уже була окупована німецько – фашистськими військами. За два роки на Чернігівщині вони пограбували та знищили біля 400 державних та кооперативних підприємств, знищили 35 625 державних та колгоспних будівель, вивезли до Німеччини 214 000 голів великої рогатої худоби, 210 800 коней, 227 900 свиней, 286-600 овець, багато птиці, хліба та інших продуктів. У руїни та згарища було перетворено 345 лікувальних закладів, 1140 шкіл, 546 клубів, багато бібліотек, 19 музеїв та ін.

У роки війни загинуло близько 4600 жителів Куликівщини, більше двох тисяч юнаків та дівчат вивезено до Німеччини, на території району поховано більше 700 солдатів та офіцерів. П'ять тисяч бойових нагород одержали наші земляки, серед них є і вшановані званням Героя Радянського Союзу.

У ніч на 21 вересня почався штурм Чернігова. Першими на околицю міста увірвалися підрозділи 271-го й 292-го полків 181-ї стрілецької дивізії. Уранці наступного дня вони у взаємодії зі 148-ю дивізією очистили місто від гітлерівців.

Звільнено було й нашу рідну Куликівщину, з боями через наше селище проходив 294 винищувально – протитанковий артилерійський полк. Брала участь у звільненні нашого району 211-а Червонопрапорна Чернігівська ордена Суворова 2 – го ступеня стрілецька дивізія.

Сонячного дня 21 вересня жителі Куликівки вшанували ветеранів війни Великої Вітчизняної війни учні нашої школи Білановська Юлія та Косарев Михайло. Лунали вітальні слова, пісні, учасникам боїв були вручені квіти.

Качан Аліна, 9 – В клас

Щедра осінь

Сердитий вітер зриває ще зелене листя й безжально жбурляє на землю... У небі мріє ключ перелітних птахів. Павутинки бабиного літа срібляться на сонці й тихенько спускаються на землю. За вікном школи осінь. Вересень покликав дітлахів за парти. Вони вже розпочали свої робочі будні – гризуть граніт науки. І ось серед буднів свято «Щедра осінь».

Кожен клас готував свої композиції, що були представлені на суд суворого журі, яке оглядало цікаві дитячі витвори, куштувало українські страви, приготовані дитячими руками, милувалося виставкою й дивувалося фантазії й видумці дітлахів. Найактивнішими були п'ятикласники. І не дивно, це перше їхнє свято з учнями середньої ланки. Тому й отримали І місце – 5 – А клас, II – 5 – Б клас. Молодці! Гарний початок.

Але слід сказати, що в композиції кожного класу була якась родзинка, щось надзвичайне. Тому журі нагородило кожний клас у якійсь номінації.

Кузуб Надія, 8-Б кл.

Фоторепортаж

27 вересня осінньої пори, в прекрасний романтичний час, святкувала свій ювілейний день народження вельмишановна, добропорядна, чуйна, чарівна жінка, педагог від Бога **Ольга Комунарівна Кузьменко** з Куликівки – учителька української мови та літератури. 37 років на педагогічній ниві пролетіли, як осінній ключ журавлів. 30 із них – у Куликівській школі. Учитель вищої категорії, старший учитель Ольга Комунарівна з материнською любов'ю, ніжністю та ласкою навчала та виховувала не одне покоління жителів Куликівки.

Шановна Ольго Комунарівно!

Вам життя поставило дві п'ятірки. Тож нехай і надалі в ньому завжди добро перемагає зло, обминають ваш дім біди та тривоги, а скрізь супроводжує щастя, здоров'я, успіх, любов рідних та близьких, шана та повага людей.

Бажаємо спокою й миру в родині,
Щоб щастя всміхалось при кожній годині.

Тепла й поваги – від добрих людей,

Любові й шани – від рідних, дітей.

Хай доленька Вам посміхається,

Хай нічого у Вас не болить,

Ми від щирого серця бажаємо

До ста років у щасті прожити.

Хай радість приходить до Вашого дому,

Розвіє тривоги, негоди і втому.

З повагою педагогічний та учнівський колективи

школи

ФОТО

Зеленського Олександра Станіславовича,
лауреата премії ім. Лідії Деполович

2 жовтня в переддень професійного свята в залі засідань райдержадміністрації заступнику директора з навчально – виховної роботи нашої школи Зеленському О.С., було вручено премію Л. Деполович – нашої славної землячки із с. Ковчин, авторки першого українського «Букваря» часів СРСР.

«**МИ**» щиро вітаємо Вас, Олександр Станіславовичу, пишаємось Вами, бажаємо нових успіхів!

ФОТО

ВІТАННЯ ВЧИТЕЛЯМ ВІД ВИПУСКНИКІВ

Початок жовтня вчителі завжди зустрічають радісно, адже в першу неділю відзначають своє професійне свято. « Ми «серечно вітаємо наших наставників і бажаємо, щоб у Вас ніколи не згасала Зірка Надії, у серцях жила любов і доброта. Хай здійсняться всі Ваші мрії, а Господь дарує

Любі вчителі! Бажаю Вам усього найкращого. Ви присвятили своє життя нам,

нашому вихованню. Віддали всі сили, щоб зростити нове покоління – гідне майбутнє нашої держави. Частина вашої душі знаходиться в кожному з нас. Ваша любов і піклування – найцінніший скарб усього народу. Ваші очі, ніжні, материнські, кожного року проводжають нас у життєву дорогу.

Ви даєте нам знання – основу подальшого життя. Залишайтеся навіки такими.

Антончик Денис, 11 – Б клас

Дорогі наші вчителі! Щиро вітаємо Вас із Днем учителя! Зичимо Вам щастя без меж, міцного здоров'я, любові. Хай збудуться всі Ваші мрії, щоб Ви ніколи не сумували й продовжували вести дітей на вищі сходинки пізнання.

З любов'ю Ваш 11 - А

Фоторепортаж

9 листопада – День української писемності й мови

9 листопада – День української писемності й мови. У листопаді року до тисячоліття писемності Президент України Л.Д. Кучма ісав указ про відзначення цього свята.

Кожна епоха приносить винаходи та відкриття. Найбільшим ви-
дом людства було письмо.

Поява письма в історії людства не випадкова, писемність вини-
потреби зафіксувати думку, щоб передати її на відстань або при-
нім поколінням.

Мова – це показник культури людини. Недаремно кажуть:
вори, щоб я тебе побачив». На жаль, сьогодні небагато людей,
олодіють досконало рідною мовою. Люди не поважають свою
й тому розмовляють так, як їм хочеться.

Тож «**МИ**» закликаємо Вас шанувати, любити й берегти нашу
мову, мову Шевченка й Франка, Коцюбинського й Лесі Україн-
овженка й Ліни Костенко. Пишаймося ж нашою мовою, яка за
звучністю посідає II місце у світі.

Говори правильно

Брати участь (***а не приймати***);
найрозумніший (***а не самий розумний***);
згідно з законом (***а не згідно закону***);
він є героєм (***а не являється***);
минулого тижня (***а не на минулому***);
протягом року (***а не на протязі***);
говорити українською (***а не на українській***);
ужити заходів (***а не прийняти заходи***);
порядок денний (***а не повістка денна***);
заходи (***а не міроприємства***);
незабаром (***а не у найближчий час***);

Н.С. Мудрицька

Вчи
українську,
це тобі ще
знадобиться!

<http://ukrainianlanguage.com>

Літературна сторінка

Пора романтики

Осень – романтическая пора. Каждый листок, каждая капля дождя, каждое вение наполнено романтикой. Желтые листья летают с деревьев, все так тихо, но, тепло. Но на смену этой благодати приходят серые будни. Ветер становится щадным к пожелтевшим деревьям. Небо затягивает серыми тучами. Вторая пора осени мне больше нравится. Идешь домой со школы под холодным и колючим дождем, чем-то мечтаешь, думаешь, как будто разговариваешь с дождем. Придя домой, укутываешься в теплое одеяло, пьешь горячий чай и прислушиваешься: капли за окном разбегались по подоконнику, а где-то вдали курлычут журавли...

Дарина Башта, 8

Осенние размышления

Первого сентября я шла со школы и увидела детей из детского сада. Они такие маленькие! А ведь совсем недавно и мы были такими. И нам тоже навстречу шли малышки. Ах, как нам хотелось поскорее вырасти! Начать носить мамины туфли на каблуках. Да, так устроен мир: когда вас ведут в садик, хочется поскорее вырасти, когда повзрослеешь, хочется опять стать маленьким.

Сейчас осень у меня ассоциируется со вступлением в новую жизнь, более взрослую, более сложную. Заканчивается лето, и остается в прошлом беззаботность. Заканчивается детство, и... Я никогда не любила одиночества, но сейчас так хочется пройтись по безлюдной аллее, чтобы под ногами шуршали листья, а где-то вдали пели птицы. Хочется сесть на скамейку и подумать о жизни, о том, насколько она прекрасна! О том, что проблемы – это лишь испытания, которые нужно пройти и преодолеть, ведь их поставил нам Бог, проверяя нас на стойкость. Хочется подумать о том, что жизнь справит со всем, раздает по заслугам, и о том, что когда-нибудь мы будем абсолютно счастливы.

Осень... Природа увядает, засыпает на время, чтобы весной с новыми силами родиться во всей своей красе. Я сижу дома и смотрю в окно. Ветер отрывает последние листки с деревьев. Кажется, что он, Ветер, живой, и что Осень живая. С ней хочется поговорить по душам. Она выслушает и не осудит, она все поймет и легонько погладит твои волосы ветром. Капли дождя умоют твоё лицо и попросят тебя больше не плакать, не лить свои слезы напрасно. Осень неожиданно напомнит о чем-то самом главном: в душе станет тихо, светло и спокойно. В такие моменты я забываю о мире, обо всем, что есть на земле, существуют только я и осень, моя прекрасная повзрослевшая осень...

Катя Янголь, 8

Пришла осенняя пора

е мно-
спокон-
и беспо-
ловина
ждем, о
утыва-
ивают-

-А клас

и такие
школь-
блужах,
асти, а

роосую,
анчива-
тисъ по
очется
то все
сылает
длива и
вы.

ми воз-
следние
можно
гладит
е тра-
м. И на
м, буд-

-А клас

Астрологи

попереджають!

2009 рік буде роком шести затемнень. Особливо цього лякатися не треба, але слід уникати серйозних рішень у так звані кризові дати. Це, в основному, 26 січня, 9 лютого, 27 квітня, 11 травня, 7 липня, 22 і 30 липня, 6 і 12 серпня, 2, 23, 30 жовтня, 6 і 13 листопада. Також рік провокуватиме нас на імпульсивні та непродумані вчинки та рішення, а також на те, що багато проблем не створюватимемо самі собі. Потрібно сім разів відміряти й один відірзати, твердо пам'ятаючи про те, що вітер у голові попутним ніколи не буває. Авантюризм не принесе успіху. Необхідно все ретельно прораховувати й готувати.

[illegible]